

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky Pardubice ze dne 23.03.2010, sp. zn. 13 To 147/2010, ECLI:CZ:KSHKPA:2010:13.TO.147.2010.1

Číslo: 5/2011

Právní věta: Přepočtení nevykonaného trestu obecně prospěšných prací na trest odnětí svobody je třeba považovat za obsahovou složku trestnosti činu, neboť jde o zákonem určenou součást ukládaného trestu obecně prospěšných prací. Proto se uplatní zásada časové působnosti trestních zákonů podle § 2 odst. 1 trestního zákoníku. Pokud soud po účinnosti trestního zákoníku dospěje k závěru, že přeměnění trestu obecně prospěšných prací uložený před 1. 1. 2010 na trest odnětí svobody, postupuje podle § 45a odst. 4 zákona č. 140/1961 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a každé i jen započaté dvě hodiny nevykonaného trestu obecně prospěšných prací počítá za jeden den odnětí svobody. Postup podle trestního zákoníku za těchto okolností není pro pachatele příznivější.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové - pobočka Pardubice

Datum rozhodnutí: 23.03.2010

Spisová značka: 13 To 147/2010

Číslo rozhodnutí: 5

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Obecně prospěšné práce, Výkon rozhodnutí

Předpisy: § 2 odst. 1 tr. zákoník
§ 45a odst. 4 tr. zák.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Z o d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením okresní soud podle § 340b odst. 1 tr. ř. a § 45a odst. 4 tr. zák. přeměnil zbytek nevykonaného trestu obecně prospěšných prací ve výměře 220 hodin, který byl odsouzenému v celkové výměře 300 hodin uložen trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 29. 1. 2009, sp. zn. 1T 11/2009, v trest odnětí svobody v trvání 110 dnů. Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zák. okresní soud zařadil odsouzeného pro výkon trestu do věznice s ostrahou.

Proti tomuto usnesení podal státní zástupce v zákonné lhůtě stížnost. Namítl, že se neztotožňuje s okresním soudem, pokud uvádí, že aplikoval právní úpravu trestního zákona účinného do 31. 12. 2009, a to s odkazem na ustanovení § 2 tr. zákoníku (trestnost činu byla posuzována podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona by se posuzovala jen tehdy, jestliže

by to bylo pro pachatele příznivější, což v případě přeměny trestu obecně prospěšných prací rozhodně není). Státní zástupce považuje použití ustanovení § 45a odst. 4 tr. zák. (zák. č. 140/1961 Sb. účinného do 31. 12. 2009) za nesprávné.

Ustanovení § 2 tr. zákoníku (zák. č. 40/2009 Sb.) upravující otázku časové působnosti zákona se podle názoru státního zástupce týká výlučně otázky trestnosti činu, tj. otázky, zda posuzované jednání je či není trestným činem, popř. podle jakého ustanovení (zda ustanovení zák. č. 140/1961 Sb. nebo ustanovení zák. č. 40/2009 Sb.) jednání kvalifikovat.

Při rozhodování o přeměně trestu obecně prospěšných prací na trest odnětí svobody, stejně jako například při rozhodování o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody (§ 88 a násl. tr. zákoníku), o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti (§ 90 tr. zákoníku) či při rozhodování o podmíněném odsouzení (§ 83 tr. zákoníku) není posuzována otázka trestnosti činu, a proto na ně nelze použít ustanovení § 2 odst. 1 tr. zákoníku.

Podle názoru státního zástupce měl soud aplikovat právní úpravu účinnou v době rozhodování o přeměně zbytku trestu obecně prospěšných prací na trest odnětí svobody, tj. postupovat podle § 65 odst. 2 zák. č. 40/2009 Sb. (ustanovení § 45a odst. 4 tr. zák. stejně jako celý tento zákon byly podle § 420 bod 1 od 1. 1. 2010 zrušeny).

Okresní soud rozhodl správně o přeměně zbytku trestu obecně prospěšných prací v trest odnětí svobody, když zjištěné skutečnosti nasvědčují závěru, že odsouzený zaviněně nevykonával ve stanovené době uložený trest, nicméně nesprávně stanovil výměru trestu odnětí svobody na 110 dnů. Podle ustanovení § 65 odst. 2 věty poslední tr. zákoníku každá i jen započatá jedna hodina nevykonaného trestu obecně prospěšných prací se počítá za jeden den odnětí svobody; pokud tedy odsouzený P. F. nevykonal 220 hodin obecně prospěšných prací, mělo být rozhodnuto o přeměně v trest odnětí svobody v trvání 220 dnů. Současně mělo být o zařazení pro výkon trestu odnětí svobody rozhodováno podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, když pro zařazení do věznice s ostrahou jsou splněny zákonné podmínky.

Krajský soud ve smyslu § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, a po pečlivé úvaze dospěl k závěru, že stížnost státního zástupce důvodná není.

Podle § 340b odst. 1 tr. ř. o přeměně trestu obecně prospěšných prací nebo o přeměně jeho zbytku v trest odnětí svobody rozhodne předseda senátu na návrh obecního úřadu nebo instituce, u nichž mají být obecně prospěšné práce vykonávány, probačního úředníka nebo i bez takového návrhu ve veřejném zasedání.

Podle § 45a odst. 4 tr. zák. jestliže pachatel v době od odsouzení do skončení výkonu trestu obecně prospěšných prací nevedl řádný život, nebo zaviněně nevykonal ve stanovené době uložený trest, přemění soud trest obecně prospěšných prací nebo jeho zbytek v trest odnětí svobody a rozhodne zároveň o způsobu jeho výkonu; přitom každé i jen započaté dvě hodiny nevykonaného trestu obecně prospěšných prací se počítají za jeden den odnětí svobody.

Okresní soud v napadeném usnesení správně konstatoval, že odsouzenému byl trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích shora citovaným uložen trest obecně prospěšných prací v celkové výměře 300 hodin a dospěl též ke správnému zjištění, které není podanou stížností nijak zpochybňováno, že odsouzený zaviněně neodpracoval 220 hodin, a proto s odkazem na citované ustanovení § 45a odst. 4 tr. zák. přeměnil zbytek nevykonaného trestu obecně prospěšných prací na trest odnětí svobody v délce 110 dnů. Pro výkon trestu pak zařadil odsouzeného podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zák. do věznice s ostrahou.

Podle názoru krajského soudu argumentace státního zástupce uvedená v podané stížnosti není správná. Je třeba souhlasit se soudem prvního stupně i pokud jde o závěr, že přepočtení nevykonaného trestu obecně prospěšných prací na trest odnětí svobody je třeba považovat za obsahovou složku trestnosti činu, neboť jde o zákonem určenou součást ukládaného trestu obecně prospěšných prací. Proto se uplatní zásada časové působnosti trestních zákonů podle § 2 odst. 1 tr. zákoníku.

Pokud soud po účinnosti trestního zákoníku dospěje k závěru, že přeměnění trestu obecně prospěšných prací uložený před 1. 1. 2010 na trest odnětí svobody, postupuje podle § 45a odst. 4 zákona č. 140/1961 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a každé i jen započaté dvě hodiny nevykonaného trestu obecně prospěšných prací počítá za jeden den odnětí svobody. Postup podle trestního zákoníku za těchto okolností není pro pachatele příznivější.

Podle citovaného ustanovení se otázka trestnosti činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se postupuje jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější. Srovnáním podmínek pro přeměnění trestu obecně prospěšných prací na trest odnětí svobody a zejména poměrů mezi nevykonanými hodinami trestu obecně prospěšných prací vůči dnům trestu odnětí svobody, na něž jsou tyto hodiny přeměňovány, v ustanoveních § 45a odst. 4 tr. zák. a § 65 odst. 2 věty poslední tr. zákoníku je zřejmé, že použití v současnosti platného zákona není pro pachatele příznivější, tedy, že je nutno postupovat podle zákona účinného v době spáchání činu.

Při rozhodování podle § 340b odst. 1 tr. ř. o tom, že se přeměnění trestu obecně prospěšných prací uložený pravomocně před 1. 1. 2010 na trest odnětí svobody se proto musí postupovat i po účinnosti trestního zákoníku podle § 45a odst. 4 zákona č. 140/1961 Sb., tedy přeměnit jej v poměru dvě hodiny nevykonaného trestu obecně prospěšných prací na jeden den odnětí svobody.

Z těchto důvodů dospěl krajský soud k závěru, že usnesení okresního soudu je věcně správné. Proto také podanou stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř.